

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Concilia Provincialia Mediolanensis Sex

Borromeo, Carlo

Venetiis, 1602

De Confessario.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62072)

differrī iubeat, quoad eorum ueram uitę emendationem Episcopus cognouerit, immo uerò contra eos, qui quoniam, salutaria monita spernit, in offendiculis perseverant, neque flagitiosam uitam deserunt, a sanctissime Eucharistię sumptione reiciuntur, agat Episcopus, agere iubeat, ut in Concilio Prouinciali secundo agi contra illos sancitum est, qui Paschę tempore Eucharistię Sacramentum non sumpserint, si uerò in contumacia perseverauerint, in eos præterea seuerius pro ut iuris est, animaduertat.

Quę in hoc titulo desiderantur, videantur in titulo de Pœnitentiario, De confessario, & de obseruandis a Christi fidelibus in Aduentum, &c.

De Pœnitentiario, eiusque examine.

S Y M M A R I V M.

- 1 Pœnitentiarius in omnibus Cathedralibus Ecclesiis instituentus.
- 2 Episcopi, & qualis id negligens cui rationem reddituri.
Quando is distributionum particeps sit, uel non. De distribut. 32.
Pœnitentiari prebenda vacante, a quo proponenda. De edicto proponendo in examine proficiendo Ecclesię parochiali, num. 5.
Quę conditiones in pœnitentiarij electione spectandę. Ibid.

1. quę pert.
ad sacr. pœn.
adm.
Trid. sess. 24.
c. 8. de Ref.

- 1 Episcopi in suis Cathedralibus Ecclesiis, Tridentini Concilii auctoritate, pœnitentiarium intra tres menses instituant, cū unione prebende, quę primo quoque tempore vacauerit.
- 2 Negligentes proxima prouinciali Synodo pretermissi officij rationem reddent.

De Confessario.

S Y M M A R I V M.

- 1 Confessarij munus qui agant, quique non. 2.
- 3 Si Episcopi iudicio probandi in sua diœcesi, nõ alterius prelati etiam regularis.
Quales deligendi, ubi regulares iurisdictionem habent. 6.
Regularib. approbandis, quid attendendum. 4.
Sine approbatione, confessiones audientes, excommunicati. 2.
- 7 Amonendi si malè se gerant.

Insi.

- 8 Institutiones confessarij præscriptæ in litteras testimoniales probatis includantur.
- 9 Ea Episcopi diligentia seruanda.
- 10 Mulierum confessiones, quando, & ubi non audiant.
- 11 Aliorum item ubi audiant.
- 12 Qui superpelliceum, ac stolam audiendo adhibeant, & qui alium amictum.
- 13 Quomodo confessiones audiant.
- 14 Absoluendo, manum dextram super pœnitentis caput eleuent.
- 15 Quos non absoluant.
- 16 Feneratorum conscientiam diligenter examinent.
- 17 Canones pœnitentiales sciant.
Quibus publica imponenda sit pœnitentia imponant quam commutare non possint. De Sacram. Pœnitentia, num. 22.
Ea, tum solennis in usum reuocanda, de eadem instructuris, Ibidem numero 23.
- 18 Si pecuniaria pœna sit imponenda, quibus attribuenda.
- 19 Nè sibi dare curent, quod erogandum est in celebrandis Missis.
- 20 Casus, Summo Pontifici, & Episcopo reseruatos apud se scriptos habeant.
- 21 Ab eis confessarij ipsi non absoluant, absque licentia. Et si regulares sint. 22.
- 22 Casuum Episcopo reseruatorum enarratio.
- 23 Eorundem quotannis in Synodo, vel Ianuarij initio promulgatio.
- 24 Ab eis absoluentes excommunicati.
Absoluedi facultas, scripto danda 24. & quando verbo. 25.
- 26 Confessarius quicumque priuilegiorum, scholis, & regularibus concessuri, iure, ab eisdem absoluens, suspensionem incurrit.
- 27 Tandem incurrunt absoluentes uirtute indulgentiarum Ecclesijs concessuri.
- 28 Casus restitutionis incertorum Episcopo reseruati.
- 29 Vota commutandi facultatem habentes, ut illa commutent.
- 30 Absoluere qui possunt a pœnis, & censuris, cum irregularibus non dispensent.
- 31 Confessariorum nomina in tabella relata ubi ponenda.
- 32 A regulari prelato quando ad Episcopum deferenda.
- 33 Quando item confessarij ab Episcopo conuocandi, & monendi. 35.
- 34 In quibus uerferur ipsa monitio.
- 35 Confessionis, testimonium a confessarijs pœnitentibus dandum, & eius formula. 38.
- 37 Confitentium nomina in librum reficienda.

Confessarij moneant, quam graue sit abuti sacra scriptura. De abus. script. num. 2.
 Antequam confessiones audiant, quid sibi recitari faciant a penitentibus. De fid. init. a par. trad. n. 8.
 Si ignorantes repereint, quid faciant. Ibid. & num. 9.
 Ad confessiones audiendas examinati, in librum a Cancellario notandi, probati improbatuè sint. De Cancell. num. 30.
 De confessoribus Monialium recuratur ad tit. de concionatoribus, confessoribus, &c. Monialium.

1. quæ pert. ad sac. pœn. adminif. fel. 23. 18. de ref.

4. quæ pert. ad sac. pœn.

3. vt supra.

4. vt supra.

5. quæ ad pœnit. sac. pert.

5. quæ ad sac. pœn. sac. pt.

1 Vi parochialem Ecclesiam non obrinent, etiam si regulares fuerint, confessiones ne audiant, quemadmodum statuit Tridentina Synodus, nisi.

2 Episcopi scripto approbati fuerint: qui contra fecerit, excommunicat. pœnam subeant.

Excommunicationis pœnam, Concilio Provinciali primo, & Sacerdotibus, sine approbationis facultate, ab Episcopo data, pœnitentiæ Sacramentum ministrantibus propositum, ipso facto eos, qui contrafecerint, subire decernimus, & declaramus.

3 In iis probandis hanc rationem habeant Episcopi, ut pii, benè morati, docti prudentes, patientes, de animarum salute solliciti, & fideles custodes sint eorum, quæ in confessione dicuntur, prouecta etiam cetera, præsertim illi, quibus confessiones mulierum erunt audienda.

4 Confessionis sacrae audiendæ munus sacerdotibus regularibus, quamuis ad illud ob peritiã, scientiamque idoneis, non committatur, nisi a monasterii præfecto testatam letteris fiat, eos vitæ disciplina moribusque probatos esse, ac dignos propterea, quibus id muneris imponatur, Quo in testimonii genere ipse uideat, ne quid testificando admitat, quod religiosæ conscientie suæ fraudi, sed labemue afferat.

5 In iis, quæ ad sacerdotes, pro Sacrae confessionis ministerio, vel examinandos, vel probandos pertinent, ne prælatus, etiam regularis, & exemptus, se in aliena diœcesi ullo modo ingerat, sed eam omnem illos examinandi, probandique curam Episcopo diœcesano planè relinquat.

6 Ne in monasteriis quidem, & locis, ubi regulares spiritualem, temporalemque iurisdictionem habent, quisquam Sacerdos etiam regularis, & exemptus confessiones audiat, nisi primum ab Episcopo intra cuius diœcesis fines, ea monasteria, locauè sunt, ad id probatus fuerit.

Epi-

7 Episcopus à confessionibus audiendis suspendat, aut omninò amoveat confessarios, etiam regulares iam approbatos, quos pro sua timorate conscientie religione uiderit in eo munere non ita sincere, integreque, & cum edificatione se gerere, quemadmodum & tanti ministerii illis commissi sanctitas postulat, & animarum salus deprecatur, que sue fidei concedite, sunt.

5. ut supra.

8 Confessariis sacerdotibus prescripte è nostris provincialibus Synodis, instructiones ad provincie usum, alięque item, quas eisdem, pro urbis, diocesisque sue rationibus, addi Episcopus censuerit, in litteras includantur, quibus, vel probationis testimonium, vel facultas dabitur illius muneris gerendi.

3. de iis, quę ad poen. sac. pert.

9 Instructiones ad sacramentorum, & poenitentię, & sacre communionis, ministrandorum usum, cultumque pertinentes, à nobis Concilii provincialis tertii decreto confectas, atque editas, in sua quisque urbe, diocesisque Episcopus seruari omni diligentia curet.

4 ut supra.

10 Sacerdotes, nisi ex causa necessaria, mulieres ante solis ortum, vel post eius occasum, confitentes nē audiant

1. ut supra.

Nē in cellis, sed publicè in ecclesia, in sedibus, in quibus tabella omninò inter confitentem, & confessorem interiecta sit.

Huiusmodi autem sedes in Ecclesiis, ab iis, ad quos pertinet, constituendas Episcopi quam primum curabunt.

Nec sine causa necessaria in priuatis edibus cuiusquam maris, vel femine confessionem audiant.

5. ut supra.

11 Omnes uerò uideant, nē extra Ecclesiam, oratoriumve confessionem audiant, præterquã egrotantiũ, & virorum, nisi ob urgentē causã.

12 Episcopus, quo decentius, atque adeò religiosius Sacramenti huius administratio fiat, presbyteros confessarios, etiam qui alicuius congregationis clericorum regularium, alteriusque societatis regularis sint, ad audiendę confessionis officium nē admittat, neve illam audire, etiam in suis Ecclesiis, sine superpelliceo, & stola patiatur.

Efficat, uerò, ut reliqui regulares, tam monachi, quam mendicantes, in hoc ministerio habitum, vestitumque adhibeant, quem ex regule prescripto in choro ad diuina officia celebranda adhibent, in his canonici regulares congregationis Lateranensis censeantur, cum ad rochetum, cappam etiam extrinsecus adhibent.

13 Confessarius quicumque, vel secularis, vel regularis sit, non stando sed in Sede, tamquam pro tribunali iudex, sedendo, sacram confessionem audiat poenitentium, quales, quales sint, etiam in Summo aliquo dignitatis gradu constituti iudex faciat. cum absolutionis sententiam pronunciat.

14 Quod in Ecclesia antiqui instituti, ueterisque consuetudinis est,

N recte

.1. q. 1. m. 7

rectè omninò seruet, vt dum absolutionis formulam, præcesque adiu-
ctas profert, supra caput pœnitentis manum dexteram eleuet: id quod
etiam cum mysterii significatione fit.

1. vt supra.

15 Cateant confessores, nè ante debitam satisfactionem illos absol-
uant, quibus cum facultas adsit aliena restituendi, uel legata, quæ ad
pias causas facta sunt, perfoluendi, illisque, vt id facerent, superiori
confessione præceptum sit, præstare tamen neglexerunt, exceptis ijs,
qui periculosè egrotant, quos tamen moneant, ut quod debent, quam-
primum perfoluant.

sup. ill. 9. 4.
m. 1. m. 7. m. 7.

Et, quia interdum in falsi testis manu est, ut non solum facultatibus
homines, sed etiam existimatione, ac vita spoliarentur; idcirco neminem
absoluant, qui falsum testimonium in iudicio, alterius detrimento dice-
rit, nisi prius dato danno, quatenus id facerit poterit, et uiolatæ illius ex-
istimationi satisfecerit.

Nè illum quidem absoluant, qui post publicum Episcopi monitum
de indicandis rebus ammissis, quid de ijs sciat, non indicarit, nisi hoc
officium ante perfoluerit.

16 Idem omni adhibita diligentia, conscientiam examinent singulo-
rum, qui fœnerantur, & qui iniquos contractus exercent, neque quem
quam in his casibus absoluant nisi debita restitutio, aut satisfactio, ex
Canonum præscripto prius intercedat.

17 Confessores Canones pœnitentiales benè nouerint, & de pœnit.
quam cuique peccato præscriperunt, confitentes admoneant, ut tanto
diligentius à peccatis cauere studeant, quanto in pœnitentiis canonum
mitigandis benigniorem in se Ecclesiam experiuntur.

3. vt supra.

18 Si pœnitentibus pœnitentia præscribenda est aliqua pecunie ra-
tione, nè sibi Sacerdotes confessarii eam pecuniam; sed locis pijs attri-
bui curent, ut in officia, operaque pietatis erogetur.

Neque verò huius pecunie distribuendæ curam ipsi, vilo plane mo-
do, suscipiant.

19 Neque præterea sibi dari curent, si quid elemosinæ causa pœni-
tenti erogandum est in Misere factis faciendis.

1. vt supra.

20 Confessores omnes casus, Summo Pontifici, & Episcopis quam-
ratione referuatos, scriptos apud se habeant; nè quid per incuriam sibi
facultatis assumant.

Conc. Trid.
Sess. 14. c. 7.

21 Ad eorum etiam criminum, quæ infra ordine adscribuntur, li-
centiam rescandam, prohibemus, nè confessores quemquam, ul-
lis ijs criminibus alligatum, absoluant, nisi facultas eis ab Episcopo
permissa sit. Cuius potestati, & eorum sacerdotum quos ipse
se ei muneri præposuerit, eiusmodi absolutionem in sua cuique dicitur
cessi referuamus.

Raptores

24 Raptores virginum.

Qui Moniales violarint.

Qui abortum procurarint.

Qui secundo, vel propinquiori cognationis gradu incestum admiserint. Incendiarios, & qui damni, iniurięve causa vites, vel arbores alienas inciderint.

Ecclesiam polluentes.

Homicidas voluntarios.

Qui parentes percusserint.

Qui locis piis, infantes exposuerint, cum habeant, unde ipsos alant, neque eorum locorum damnum resarcierint.

Notarios, qui legata, ad pias causas facta, non denunciant, ex nostri decreti præscripto.

Qui ad magicas artes, veneficia, superstitiones, & alia huius generis Eucharistia, sacrisue rebus abutuntur.

Qui stateras mensuras, monetaeve adulterauerint, corruerintve.

3. Ibidem.

23 Ne confessarii regulares, eorum peccatorum, quorum absolutio Episcopo reservata est, vinculis irretitos penitentes absoluat, quemadmodum a S. Sede Apost. declaratum est, id eis non licui quamvis privilegiorum suorum autoritate.

5. ut supra.

23 Cum pro temporum varietate casuum reservatione ab Episcopo aliquando mutari expediat, quo planius illos casus, ei reservados, confessarii sacerdotes perpetuo norint, eos Episcopus singulis annis, vel in Synodo diocesana, vel in eunte laudatio promulget, ita, ut, quæ illorum casuum promulgatio proximè facta est, vim habeat, quo ad altera fiet.

24 Ab iis vero casibus, proximè promulgatis, si quis confessarius cuiusvis ordinis sine facultate scripta ab Episcopo data, aliquem absolue- re attentarit, excommunicationis poenam ipso facto subeat.

25 Si vero ab uno aliquo speciali casu reservato, & altero ite, aut etiã pluribus absoluedi facultas aliquando sigillatim peteatur, verbo, et sine scripto, concedi poterit, tum aliàs et, quòdo Episcopus ita faciendũ cõsuerit.

26 Ne facultatum privilegiorũve iure, quæ civium, et Romanorum, & Crucis signatorum scholarum, confratrum, collegiorum, et laicorum, quæve collegis, confratribusve in eo ascriptis, ante, vel post Conc. Trid. confirmationem, concessa sunt, confessarius, cuiusvis ordinis, ab iis casibus, quos sibi Episcopus in sua diocesi reservaverit, penitentes sine illius facultate absolvat. Si contrafecerit suspensionem à divinis ipso facto incurrat.

27 Quod superioribus Conc. ex S. S. dis Apost. decreto confessariis Sa- cerdotibus, & Regularibus, vetitum est, ne penitente, quæquã ex privilegiorum, quæ ipsi regularibus, aut confratribus, data sunt, ni autoritateque, absolvat, idẽ iis interdictum est, etiam Indulgentiarum litteris, quæ ecclesijs concessa sunt.

5. ut supra.

rectè omninò seruet, vt dum absolutionis formulam, præcesque adiu-
ctas profert, supra caput pœnitentis manum dexteram eleuet: id quod
etiam cum mysterii significatione fit.

15 Caneant confessores; nè ante debitam satisfactionem illos absol-
uant, quibus cum facultas adsit aliena restituendi, uel legata, quæ ad
prias causas facta sunt, perfoluendi, illisque, vt id facerent, superiori
confessione præceptum sit, præstare tamen neglexerunt, exceptis ijs,
qui periculosè egrotant, quos tamen moneant, ut quod debent, quam-
primum perfoluant.

Et, quia interdum in falsi testis manu est, ut non solum facultatibus
homines, sed etiam existimatione, ac vita spolièntur; idcirco neminem
absoluant, qui falsum testimonium in iudicio, alterius detrimento dice-
rit, nisi prius dato danno, quatenus id faciri poterit, et violatè illius ex-
istimationi satisfecerit.

Nè illum quidem absoluant, qui post publicum Episcopi monitum
de indicandis rebus ammissis, quid de ijs sciat, non indicarit, nisi hoc
officium ante perfoluerit.

16 Idem omni adhibita diligentia, conscientiam examinent singulo-
rum, qui scenerantur, & qui iniquos contractus exercent, neque quàm
quam in his casibus absoluant nisi debita restitutio, aut satisfactio, ex
Canonum præscripto prius intercedat.

17 Confessores Canones pœnitentiales benè nouerint, & de pœnit-
quam cuique peccato præscriperunt, confitentes admoneant, ut tanto
diligentius à peccatis carere studeant, quanto in pœnitentiis canonum
mitigandis benigniorem in se Ecclesiam experiuntur.

18 Si pœnitentibus pœnitentia præscribenda est aliqua pecunie ra-
tione, nè sibi Sacerdotes confessarii eam pecuniam; sed locis pijs attri-
bui curent, ut in officia, operaque pietatis erogetur.

Neque verò huius pecunie distribuendæ curam ipsi, vllò plane mo-
do, suscipiant.

19 Neque prætereà sibi dari curent, si quid elemosinæ causa pœnit-
tenti erogandum est in Misere sacris faciendis.

20 Confessores omnes casus, Summo Pontifici, & Episcopis quàm
ratione reseruatos, scriptos apud se habeant; nè quid per incuriam sibi
facultatis assumant.

21 Ad eorum etiam criminum, quæ infra ordine adscribuntur, li-
centiam rescandam, prohibemus, nè confessores quemquam, ul-
lis ijs criminibus alligatum, absoluant, nisi facultas eis ab Episcopo
permissa sit. Cuius potestati, & eorum sacerdotum quos ipse
ei muneri præposuerit, eiusmodi absolutionem in sua cuique dicitur
reseruantus.

Raptoros

24 Raptōres virginum.
Qui Moniales violarint.

Qui abortum procurarint.

Qui secūdo, vel p̄p̄iniori cognationis gradu incestū admiserint,
Incendarios, & qui damni, iniurięve causa vites, vel arbores alie-
nas inciderint.

Ecclesiam polluentes.

Homicidas voluntarios.

Qui parentes percusserint.

Qui locis piis, infantes exposuerint, cum habeant, unde ipsos alant,
neque eorum locorum damnum resarcierint.

Notarios, qui legata, ad pias causas facta, non denunciarint, ex no-
stri decreti p̄scripto.

Qui ad magicas artes, veneficia, superstitiones, & alia huius generis
Eucharistia, sacrificie rebus abutuntur.

Qui stateras mensuras, monetasve adulterauerint, corruperintve.

3. Ibidem.

23 Nē cōfessarii regulares, eorum peccatorum, quorum absolutio E-
piscopo reseruata est, vinculis irretitos penitentes absoluat, quemad-
modum a S. Sede Apost. declaratum est, id eis nō licui quamuis priuile-
giorum suorum autoritate.

5. ut supra.

23 Cum pro temporum varietate casuum reseruatiōe ab Episcopo
aliquando mutari expediat, quo planius illos casus, ei reseruatos, cōfes-
sarii sacerdotes perpetuō norint, eos Ep̄us singulis annis, uel ī Synodo
diocesana, vel ineunte Iaauatio p̄mulget, ita, ut, quę illorum casuum
promulgatio proximē facta est, vim habeat, quo ad altera fiet.

24 Ab iis verō casibus, proximē promulgatis, si quis confessarius cui-
usvis ordinis sine facultate scripta ab Episcopo data, aliquem absolue-
re attentarit, excommunicationis p̄nam ipso facto subeat.

25 Si uero ab uno aliquo speciali casu reseruato, & altero itē, aut etiā
plurib. absoluēdi facultas aliquando sigillatim peteatur, verbo, et sine
scripto, cōcedi poterit, tum aliās et, quando Ep̄us ita faciendū cōsuerit.

26 Nē facultatum priuilegiorūve iure, quę cuiusq; et Rosarij, & Cru-
ce signatorū scholar., cōfratru., collegior., et laicorū, quęve collegis, cō-
fratribusue in eo ascriptis, ante, uel post Conc. Trid. confirmationem,
concessa sunt, confessarius, cuiusvis ordinis, ab iis casibus, quos sibi Ep̄i-
scopus in sua diocesi reseruauerit, penitentes sine illius facultate absol-
uat. Si contrafecerit suspensionem à diuinis ipso facto incurrat.

27 Quod superiorib. Conc. ex S. S. dis Apost. decreto confessariis Sa-
cerdotib. & Regularib. vetitū est, nē penitētē, quęquā ex priuilegiarū,
q̄ ipsi regularib. aut cōfratrib. data sūt, ui autoritateq. absoluāt, idē iis
interdictū est, etiam Indulgentiarū litteris, quę ecclesijs cōcessę sunt.

5. ut supra.

4. vt supra. 28 Casus restitutionis rerum, quę incertum est, quibus restitui debent Episcopo deinceps reservati sint.
- 3 ut supra. 29 Episcopus id confessarios Sacerdotes interdum admoneat, ut si quando, quavis facultate, auctoritate ve eis licebit pœnitentium nota commutari, nec ea illi committent, nisi in alia maior pietatis operand Deo gratiora, vel saltem, quę tantidem valeant.
Qua in re iudicanda rationem habeant, & sumptuum, & laborū & molestiarum, & omnium denique incommodorum, quę pœnitentes perpessuri erant, si uotum, quod sanctè conceperant, re ipsa prestitissent.
- Ibidem. 30 Nè confessarii sacerdotes, cum sibi facultate, vel ex Iubileo, vel ex aliis Apostolicis litteris concessa, pœnitentium confessiones audire, eisdemque a peccatis etiam grauioribus, quę admiserunt, & à penis item, ac censuris, quibus irretiti sunt, absoluerent licet, cum eo, qui irregularitatem incurrerit, dispensent, nisi eius rei facultate illis litteris nominatim expressa.
1. ut supra. 31 In foribus Sacrilię cuiusvis Ecclesię, ubi confessiones audiri, & confessores plures esse solent, affigatur tabella, in quę nomina, & cognomina confessorum approbatorum descripta sint.
Sacerdotum confessoriorum, qui probati sint, nomina, in tabella ordine descripta, ad ualvas Sacrilię Ecclesię, ubi complures illi habitant, affixa in omnium conspectu sint.
4. vt supra. 32 Vniuscuiusque monasterii regularis prefectus, bis quotannis, semel scilicet ineunte aduentu, iterum Quadragesimę initio, confessoriorum sacerdotum sui monasterii, probatorum, nomina in folio exscripta, ad Episcopum deferat, ut, cum regulares ex vno in aliud monasterium commigrare frequenter soleant, eamq; ob causam illorum numerus interdum minuatur, aliunde ipse Episcopus, alios in eo munere gerendo idoneos, ac probatos opportunè habere possit.
4. vt supra. 33. 34 Episcopus in Vrbe, & quo tempore etiam uisitationem obit, in frequentioribus diocesanis locis confessorios Sacerdotes, etiam Regulares, aliquando ad se, tum singulos, tum vniuersos contocet. Hisque primo, cum ceteras muneris, quod susceperunt, partes, grauius, accuratèque ostendat, tum precipuè moneat quantum, quamque graue, vel ad salutem, vel ad perniciem animatum onus sustineat: proinde demonstret item, & quam benè notos casus ipsi habere debeant, in quibus absoluendi auctoritatem nullam habent, & quam studiosè propterea caueant, nè in messe aliena falcē ponant, & quam cautè item in pœnitentium absoluteione agant, cum præsertim, vel de restitutione, vel de occasionibus, quibus ad mortalia peccata aditus fit, obliuiscendi agitur.

Nè uerò facile in eodem peccati genere fideles offendat; hoc etiam illos ipsos confessarios admoneat, quam prudentes, quam cautos, quam diligentes in poenitentis salutaribus imponendis eos esse oportent: tū precipere etiam, ut non solum vitia, peccataque fideles fugiāt, sed virtutes, Christiana que uitę officia, opera, & actiones, cum christiani nominis splendore congruentes, suscipiant, ac præstent. maioresque in uia Domini progressus in singulos dies habeāt, proposita unicuique, p̄cius ingenio, & conditione, ac statu, benè, sanctèque agendi ratione.

Demonstret denique quam sedulo caueant, ut nè eorum dicta sanctorum cohortationum, paternarumque oburgationum plena à factis ullo modo dissentiant: ac nè item, audiendis sacris confessionibus, ullam, nè minimam quidem, auaritię in primis, suspensionem præbeant.

35 Confessarios oēs, qui in urbe sunt, tū aliquā per annum, ut in Concilio provinciali quarto constitutum est, tum præcipuè semel hebdomada prima quadragesimę iterum aduentu incunte, ad se Episcopus conuocari curet, cum ipsęque agat, ut eodem Concilio caueatur. 5. ut supra

36 Confessarius sacerdos, quicumque sit, etiam regularis, nè audite factę confessionis testimonium scriptum, aut impressum manu sua, suoque sigillo signatum, sibi peccata confessis, dare committat, tum in Pascha, ut parochis, tum in ægrotationis tempore, ut medicis, quod debent, eos præstitisse planè constat. 4. ut supra

37 Constitutum præterea Paschæ tempore nomina, & cognomina, ut fraudi multiplici occurratur, in librum certum, notato etiam die, & mense referat: quem librum Episcopo petenti, pro debito charitatis studio, non modo non denegat, sed promptè ostendat, atque exhibeat, tradatque. Ibidem.

38 Testimonii uerò formula certa ab Episcopo præscribitur: cuius exempla, ubi ars impressoria fit, & ubi opus est, typis impressa, quamplurima unicuique sacerdoti confessario tradantur.

De Confessionali.

S Y M M A R I U M.

- 1 Confessionale unū in ecclesia parochiali, & ubi duo plurae 4.
- 2 Quot in Cathedrali ecclesia.
- 3 Quot etiam in collegiata.
- 4 Quibus in alijs ecclesijs collocandum.
- 5 Confessionalis forma.
- 6 Poenitentis scabellum quale.
- 7 Quę confessionali ipsi affigenda.

